

Publicerad 2016-01-20 10:31 av Marita Ohlquist

Så nära och ändå så långt borta

Min älskade Mor blev dement
besökte henne på äldreboendet

kände bara igen utsidan
inuti fanns en för mig okänd människa

hjälppte henne med maten
höll henne i handen
pratade, försökte väcka minnen till liv

ingen reaktion
hon satt tyst med knäppta händer
tittade rakt fram med tomma ögon

kramade om henne när jag gick
kallades tillbaka när jag var vid dörren

Mor satt med utsträckta armar
som till en kram

kanske ändå
ville så gärna tro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marita Ohlquist med Poeter.se id #46621 innehar upphovsrätten